

det Gode, ſom vi kunde ønske, Landet ſkulde dele med det, og Landet vil ikke faae Del deri, derſom Loven ikke udkommer. Det er altsaa, hvad Loven i diſſe to Henſeender gjør; det er altsaa kun at bevare den nu værende Tilſtand, ikke indføre nogenſomhelſt gunſtigere Tilſtand for Kjøbenhavn og ikke indføre nogen ugunſtigere Tilſtand for Landet end den, der nu beſtaar. Jeg kunde ønske i høieſte Grad ligesom ærede Medlemmer her i Thinget, at vi ved denne Veilig- hed kunde ſtaffe Landet Del i de Fordele, ſom Kjøbenhavn i ſaa Henſeende har. Men de ny Fordele, ſom jeg kunde ønske gennemførte i Loven, og med Henſyn til hvilke jeg har ſtillet flere Forſlag, ſom viſtnot mange Medlemmer kunde ønske, at vi ſkulde gaa til, har man af forſkjellige Grunde — finantſielle og andre — ikke villet ſlutte ſig til, fordi man ønskede at opnaa ved denne Veilighed, hvad man kunde opnaa. Nu tror jeg, at vi ſtaa paa det Punkt, at vi beſtemt kunne ſige: Vi opnaae ikke Mere, end der foreligger i Forſlaget i den Form, hvori det er ſendt os herved fra Landſthinget, og derfor ville vi tage det, ſom det er.

Berg: Jeg undrer mig over den overordentlige Forviſning, ſom ærede Medlemmer have om Landſthingets Stilling til de to Vædringsforſlag. Hvorledes er det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) kommen i ſaa inderlig Forbindelſe med de ledende Kræfter her oven paa, at han kan ſige os, at de to Vædringsforſlag abſolut ikke ville blive vedtagne der, men Loven ſtrande paa dem, medens han dog erkjender, at Forſlagene i ſig ſelv ere gode, nyttige og reſtferdige. Det ærede Medlem vil ſige, at for Kjøbenhavn—Frederiksberg bliver det ved det Gamle. Nei, det gjør ikke. At det indenfor Grændſerne af Poſtſtedet Kjøbenhavn—Frederiksberg er lokale Forſendelſer, det er det Gamle, men ſaa tilføies der endvidere: „til hvilket endvidere efter Indenrigsminiſterens Beſtemmelſe kan henlægges tilſtødende Poſthuse med deres Diſtrikter eller Dele af diſſe“. Det er tilføjet nu. (Tauber: Saaledes er det ogsaa nu). Nei, ſaaledes er det ikke nu, det ærede Medlem tager feil. Han ſtaar op her og bekæmper et Forſlag med Angivelſe af et Faktum, ſom ſlet ikke er rigtigt, det er ikke Maaden at tage en Eneſte Behandling paa; der bør man gaa nøgternt og ligefrem til Værks. Dette Forſlag vil ſikre Kjøbenhavn og Frederiksberg en Udvidelſe til om- liggende Diſtrikter for 4 Ore, og Landtiggerne i Ørdrup, Gjentofte og Charlottenlund kunne faae deres Forſendelſer fra Kon-

torerne for 4 Ore, men Tjenestefolkene kunne ikke ſende deres Sager fra Sogn til Sogn, naar de ſkulde gaa gennem et Brevſamlingsſted, ſom maatte ligge lige udenfor Øien, for 4 Ore. Den Opveksling af Fordelene ved Lovforſlaget, ſom den ærede Ørdsfører fremkom med, kan Enhver ſige ſig ſelv, var Skygger, ſom ſvinde, det er kun Boblevært, i alt Fald det Meſte deraf. Den egentlige pointerede Fordel er kun den, at Brevkort gaa ned fra 8 til 4 Ore, og det kan ikke nægtes, at det vil blive til væſentlig Fordel for en Del af Publikum, for Forretningsfolk, men for de almindelige Brevſtrevende bliver det ikke, og derfor ſkulde diſſe, Smaa- folk osv., omkring et Poſthus beholde den tidligere Medſættelſe, den, der gjaldt ved den gamle Lov, til Erſtattung, ſamtidig med at de Andre have faaet denne Medſættelſe fra 8 til 4 Ore. Det er Ønſker, ſom kunne opfyldes ad Aare, ſagde det ærede Udvalgsmedlem for Aarhus Amts 1ſte Valgkreds (Vjørnbaſ) — thi vi maa jo huſte paa, at han er ogsaa Udvalgsmedlem, han er bunden ved Indſtillingen og maa støtte ſin Ørdsfører og forhindre diſſe Folk fra at faae en Fordel, det er naturligt, da de ikke ſelv have været med til at ſtille Forſlaget — ad Aare ſkulde vi kunne faae, hvad vi ønske. Men De ſe, at nu ſtaa vi overfor en Reviſion af den gamle Lov, der har gjaldt i 18 Aar, og denne vil vel kunne komme til at gjælde i 18 Aar til, og nu ſtaa vi overfor et Forſlag, ſom vil give den ſamme Fordel ved Medſættelſen fra 8 Ore til 4 Ore, der kommer det Publikum til Gode, ſom bruger Brevkort; til Andre, til almindelige Folk, til ſaadanne Smaafolk, der bo omkring Brevſamlingsſtedet, og det, forlanger man, ſkal nægtes. Dette Ønſke ſkal man opſætte. — Det ærede Medlem, ſom er Ørdsfører, gav os ingen Oplyſninger om Gebyrernes Forandring fra den nu beſtaaende Lov til den Tilſtand, da den ny Poſtlov gjælder, om hvilket Beløb der derved vilde gaa ud af Statskaſſen. Han gav os ingen Oplyſninger derom, idet han ſagde, at der havde været god Anledning til at reiſe dette Spørgſmaal tidligere, men at Udvalget ikke har villet reiſe Spørgſmaalet. Jeg har ikke villet tage det op af anden Grund end for at ſige det ærede Medlem, at naar han abſolut forlanger, at diſſe 8 Ore ſkulde blive ved at gjælde for almindelige Brevſkrivere i Kjøbstæderne, ſkulde han ogsaa have tænkt paa Statskaſſen paa dette Punkt. Naar det ærede Medlem ſiger, at nu har han Oplyſninger om, at denne Forandring i § 6 vil koſte Staten 80,000 Kr. om Aaret, ſaa ſiger jeg: Jeg lader foreløbig de